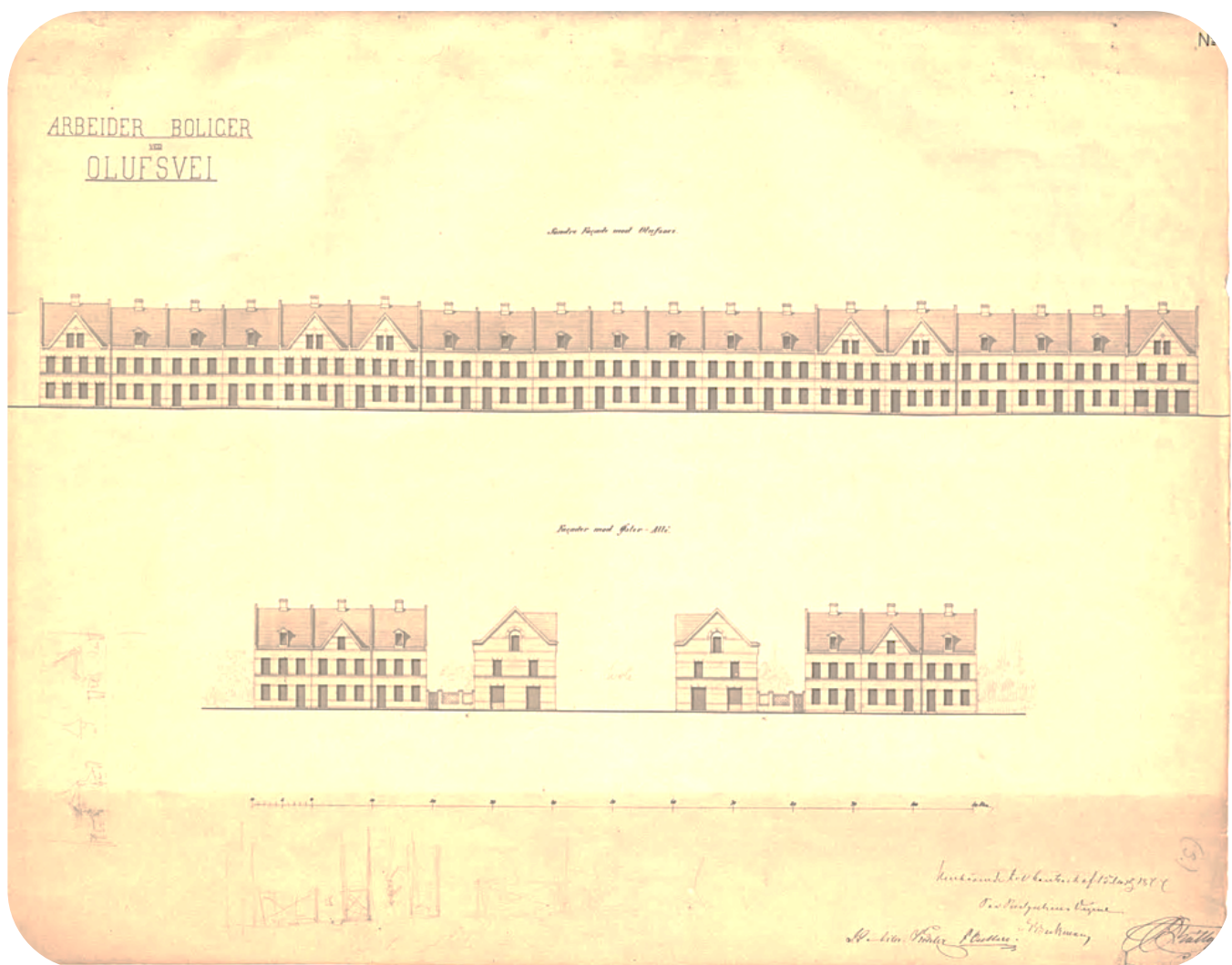

Historier om Olufsvej

Del 3

Gennemgang af arkivet i FAHVO,
Foreningen Af Husejere Ved Olufsvej
April 2021

Indholdsfortegnelse

Forord til "Historier om Olufsvej"	3
Del 3: Hundrede år og moderne (1974 - 1999)	4
<i>Kollektivet knager</i>	4
<i>Gavlmaleriet</i>	5
<i>Fjernvarme</i>	5
<i>Stillevej</i>	6
<i>Lokalplan</i>	7
<i>Opholds- og legeområde</i>	9
<i>Fællesantenneanlæg, kabel-TV, hybridnet</i>	10
<i>Støj fra Fælledpark og Idrætspark</i>	12
<i>Menneskene i gaden</i>	13

Forord til ”Historier om Olufsvej”

Egentligt er det et mirakel, at Olufsvej stadig eksisterer. Vejen er faldet sammen på midten, har sendt sine beboere i økonomisk uføre, været nabo til et af Københavns største industrielle komplekser - hvis røg og støj var ved at fordrive beboerne - og nedrivning af husene har flere gange været tæt på.

Alle de hændelser er beskrevet gennem breve og andre dokumenter i FAHVOs 140 år gamle arkiv¹. Dokumenterne fortæller historier, som har paralleller i vores dage. Historier om, hvordan man forsøger at råbe myndigheder op; vejvæsenet, elværket, kommunen... og nu metroselskabet. Og historier om den altid tilbagevendende konflikt mellem privat ejendomsret og kollektiv velfærd. Historierne i arkivet giver også indblik i de miljøer og de tider, der har præget Olufsvejs beboere. Der tegnes billeder af de tidligere beboere. De mennesker, der har slidt vores trappesten².

Vi skal sige dem tak. Især til ildsjælene. Den mindre trafik på vejen er et resultat af, at nogle har lagt deres energi i en næsten 40 år lang kamp for at få lov til at lukke gaden. De mange gener fra vores naboer - elværk, idrætspark, hovedfærdselsårerne - kunne være langt værre, hvis ikke FAHVOs bestyrelse og andre ildsjæle havde protesteret, klaget og taget initiativ. Med solid og solidarisk opbakning fra beboerne.

Men historierne viser også, at vi ikke kan tage noget for givet. København udvikler sig med lynets hast. Der er stigende pres på faciliteterne omkring os: Parken, Fælledparken, Metro, Elværksbygningen. Og ændringer i vores omgivelser betyder ændringer for Olufsvej-kvarteret. Derfor er der fortsat brug for handlekraft og for solidaritet blandt husejerne. Det må være et fælles anliggende at bevare kvarterets miljø.

Til slut en læsevejledning. Dokumenterne i arkivet har styret udvælgelse, vægtning og vinkel. Et emne er så vidt muligt fulgt gennem et forløb, sådan at det bliver til en historie, f.eks. ”En regn af kulstøv”, historien om elværket. Historierne er løseligt delt op i de første 50 år (1874-1924) og de næste 50 (1924-1974). Den tredje del tager udgangspunkt i tiden fra 1974 og frem. Den del er ikke helt så udtømmende beskrevet. Historieskrivning kræver tidens perspektiv, så det må være en anden, der engang i fremtiden tager arkivkasserne frem.

Tak til nuværende beboere, som har bidraget med fortællinger og forklaringer. Især tak til John Philipp (som har boet 55 år i O 13), Hanne Guldborg (har boet 53 år i O 44) og Bjarne Larsen (har boet 41 år i O 48). Rettelser og kommentarer modtages gerne.

Elisabeth Frederiksen, O 46
April 2021

¹ FAHVO er først stiftet i 1897, men i arkivet er der dokumenter tilbage til 1880.

² Vil du vide mere om beboerne i dit hus, er navnene i husets skøde et godt sted at starte. Brug også <https://kbharkiv.dk/brug-samlingerne/kilder-paa-nettet/politiets-registerblade/>. På <https://www.dingeo.dk/> (Dokumenter) finder du navne på de personer, der har stået for ombygninger etc. Du kan også lede i de forskellige årgange af Kraks vejviser. De ligger som pdf'er på nettet.

Del 3: Hundrede år og moderne (1974 - 1999)

I 1974 har man fejret 100-års jubilæet med reception og gadefest. Flere blade og aviser har været forbi. De har interviewet beboere og taget fotos. Olufsvej-kvarteret er lidt småberømt. Det begynder at indtage positionen som "Landsbyen i byen" med de fine farvede huse og det gode sammenhold. De næste 25 år byder på udvikling. Vejprojektet fortsætter, og der vedtages en lokalplan, der har til formål at bevare karakteren af byggeforeningshusene i kvarteret. Men "landsbyens" naboer er blevet mere støjende: Der er nu festivaller i Fælledparken, og en ny enorm Idrætspark er også friluftskoncertsal.

Kollektivet knager

I 1974 tager næstformand Spliid initiativ til, at en murer kommer og tjekker brandkamme hos de husejere, der tilslutter sig ideen. Det samme sker med brandsikring i 1976, hvor 20 huse ud af 48 gerne vil tage imod tilbuddet om fælles bistand til at opfylde de nye lovkrav. Disse to oplysninger kan virke betydningsløse, men set i lyset af, at man i 90'erne diskuterer om kabelføring (fællesantenne/hybridnet) overhovedet er et FAHVO-anliggende, viser de, at tiden går fra det kollektivt-orienterede hen imod det mere individuelt-orienterede. Hvor vi i 70'erne vil løse problemer i fællesskab, er vi i 90'erne mere villige til at spørge, om det overhovedet er et fælles problem.

I de ca. 25 år, der beskrives her, yder bestyrelsen og udvalgsmedlemmer en kæmpe indsats. Især lokalplanen og legeområdet er en bureaukratisk kamp og også et betydeligt anlægsarbejde. Selv tidligere formand Bjørnestads indsats blegner i forhold til deres. Og ikke alt kan klares fra skrivebordet. I 1991 er bestyrelsen egenhændigt ude og rense alle kloakbrøndene på vejen. Det sker efter, at der i hhv. 1990 og 1991 er brugt 40.000 kr. og 43.000 kr. på kloakreparation. Dyrt for foreningen, hvis eneste indtægt er kontingenter på ca. 40.000 kr. årligt.

Ove Hedegaard (O 52) er kasserer i firserne, hvor man bruger Multidata til opkrævning af kontingent. Den nymodens EDB er upålidelig. Det viser sig at restancer er blevet slettede i stedet for at blive opkrævet, og at systemet heller ikke kan håndtere PBS-indbetalinger. Kassereren kommer på overarbejde for at kradse pengene ind, og nogle skyldnere må sendes til retslig inkasso.

Allerede i 70'erne organiserede bestyrelsen, at der kom en container. Det var meget populært. Typisk stod containeren i to dage. Den første dag var til byggeaffald, og først næste dag måtte man smide sit haveaffald og storskrald ud. Det gik i en del år, men efterhånden blev affaldsmængden så stor, at containeren var fyldt i løbet af et par timer - med ufred blandt husejerne til følge. Endda overfyldt og så måtte bestyrelsen ud med arbejdshandskerne på og fylde over i anden container.

Den første "Store Fejedag" blev afholdt i 1993. I 1995 er hver første lørdag i måneden udnævnt til Store Fejedag. "Alle bedes holde deres fortov og kantsten pænt!" lyder det i Olufsposten i maj 1995. For det er åbenbart et problem. Byggerod, havarerede cykler, affald og andet fylder på fortovet, og man hører jævnligt klager til generalforsamlinger. I øvrigt var det ikke sådan i gamle dage. I formand Johs Kirkebyes regeringstid gik han selv rundt og bankede på folks døre, hvis der ikke var pænt fejret ude på deres fortovsstykke.

Gavlmaleriet

Gavlmaleriet på nr. 5 er formentligt det ældste bevarede gavlmaleri i København. Bygningen er fra 1879, og vognmand Rasmus Andersen havde i forvejen forretning der. I 1991 giver generalforsamlingen Bjarne Larsen (O 48) mandat til på FAHVOs vegne at undersøge, om der kan skaffes midler til en renovering af gavlmaleriet, for den har "elementer af humørfyldt lokalkolorit". Bjarne indhenter donationer fra Danske Vognmænd, Københavns Vognmandslaug (hvor Rasmus Andersen var formand i en årrække), KABs almenyttige Fond og andre. FAHVO giver selv et beskedent bidrag, og i juni 1993 står gavlmaleriet frisk og flot igen.

Det nyrenoverede gavlmaleri. Her på et foto fra Østerbro Avis, juni 1993.

Fjernvarme

1979 er året, hvor fjernvarme bliver et reelt alternativ til de syv (!) forskellige opvarmningssystemer, man på det tidspunkt har i husene. Mange vil gerne være med, men selv i 1982 ligger vejens tilslutningsprocent under den grænse (der bliver ved at stige), der gælder nu, nemlig 60 procent af vejens beboere. I 1985 kommer der endelig et tilbud fra Belysningsvæsenet i forbindelse med, at der lægges en hovedledning i de ulige numres kørebane-halvdelen, og husejerne opfordres ved GF i 1986 til at beslutte sig for tilmelding. Da der opnås et flertal, går arbejdet i gang og fjernvarme kommer efterhånden til alle husene.

Efterfølgende bliver det en langvarig kamp for at få Københavns Fjernvarme til at reparere vejen ordentligt efter nedgravningsarbejdet.

Stillevej

Året efter at Olufsvej er blevet lukket og forsynet med vendeplads (1978), er man klar igen. En ny færdselslov gør det muligt at etablere "Legegade", og da vejen trænger til grundig reparation, er det måske løsningen. Vendepladsen har heller ikke været en ubetinget succes. Gentagne gange er ølvogne, renovationsvogne, taxaer og private biler kørt op på fortovet og derfra ud på Østerbrogade. Det har kostet knækkede fliser og nedkørte brosten. Der stemmes om forslaget om legegade - ja, siger medlemmerne, hvis det kan holdes inden for en ramme af 30.000 kr. Men så er der det med, at fjernvarmerørene også skal i jorden, og kantstenene skal repareres. Det er store summer, der er i spil. Kontingentet hæves til 500 kr. i 1980, og godt det samme, for vejudgifter i 1980 ender på 48.000 kr., svarende til ca. 144.000 kr. i dag.

I 1980 godkender kommunen et stillevejs-projekt for Olufsvej. En såkaldt legegade kunne ikke godtages. Gaden bliver lidt mere "privat" med beplantningen, men det er først i 2000, at den får sin nuværende private karakter, da borde-bænke-sæt og cykelstativer endelig bliver stillet op. Der var ellers stemning for at gøre Olufsvej grøn: beplantning langs fortovet og rundbuer med klatreroser i hver ende af vejen. Den idé bliver i 80'erne og de tidlige 90'ere taget frem med jævne mellemrum, men så er der ikke nok tilslutning, og så er kommunen nok imod ideen, og endelig siger Ordblindeskolen - som er flyttet ind i ØA 24 på hjørnet - at de ikke vil have beplantning op ad deres ny-renoverede mur.

Forslag om beplantning engang i 80'erne. En del husejere nåede at sætte kryds på bestillingslisten for hhv. røde og gule roser, men ideen blev aldrig ført ud i livet.

I 1999 sker et nyt forsøg på at lukke gaden for uvedkommende parkering. Først spørger FAHVO politiet om lov til at sætte to skilte op: "Indkørsel forbudt" samt undertavle "Beboerkørsel tilladt". Politiet synes, at de to skilte er de rigtige, men fortæller, at der skal søges tilladelse hos Indre Østerbro Bydel (IOB). Man ansøger så det daværende bydelsråd om at få Parkering forbudt-skilte med undertavlen "Undtaget beboertilladelse Indre Østerbro". Kartoffelrækkerne har nemlig sådanne skilte, så hvorfor ikke også Olufsvej? Ja, det må I godt, svarer bydelsrådet, men finder ud, at det er noget, kommunen bestemmer. Og kommunen giver ikke lov. Kartoffelrækkerne må godt, for de er private fællesveje, der ligger i en

betalingszone, og på sådanne veje har kommunen ikke ret til at opkræve betaling. Nu kastes vejudvalget (Heidi O 25, Susi O 26, Michael O 31) ud i en bureaukratisk skærsild mellem KK og IOB.

Da de efter et brev med teksten "behandlingen af forslaget udsættes til efter sommer...", synes de, at det kan være nok. FAHVO sætter i 2000 selv skilte op: "Indkørsel forbudt" samt undertavlen "Beboerkørsel tilladt". Det er civil ulydighed, men af den milde grad, for politiet har sagt god for netop de to skilte i 1999. Og de to skilte sidder der endnu.

Lokalplan

I 1975 får den nye formand, Ove Rasmussen, GFs tilladelse til at undersøge mulighederne for fredning af husene i klasse B. Det kommer der formodentligt intet ud af, for i 1984 bliver generalforsamlingen orienteret om "bestyrelsens arbejde for at få en sagsbehandling i Magistraten til at resultere i udarbejdelsen af en lokalplan, som skal træde i stedet for de 99 år gamle servitutter, der netop er udløbet". Den lokalplan ser dagens lys i 1986 og gælder stadig. Det er dog lidt forvirrende, at formanden i 1984 kalder servitutterne for netop udløbet. Det er rigtigt, at servitutterne var gældende i 99 år fra tinglysningen af skødet, men husene blev først bortskødet, når alle afdrag var betalt. Det kunne tage op til 24 år, og dermed kunne de lave ulige numre i teorien stadig være underlagt servitutter indtil år 2000 ($1877+24+99 = 2000$)³. Det er dog lige meget, for kernen i sagen er, at man ønsker en regulering af brugen og udformningen af husene, sådan at kvarterets kendetegn bevares - og nabofreden opretholdes.

Der har nemlig lige været en vanskelig sag for bestyrelsen. En beboer har opført en terrasse ovenpå en eksisterende tilbygning, men naboen er utilfreds, og beder bestyrelsen gøre noget ved sagen. Bestyrelsen mener, at terrassen er ulovlig ifølge servitutterne, som siger, at maksimal højde for en tilbygning må være "4½ alen i højden regnet fra gulvet i gangen i stueetagen". Men gælder det nu også en terrasse, der ligger ovenpå tilbygningen? Og har bestyrelsen overhovedet lov til at blande sig i den sag, når nu der er givet byggetilladelse? Ja, tja, FAHVO har i 1975 fået overdraget "påtaleretten" fra Arbejdernes Byggeforening i forbindelse med, at AB er nedlagt samme år. Det er dog lige meget, for faktisk har enhver husejer ifølge sit skøde påtaleret, og i øvrigt er der åbenbart ikke noget at gøre, når først byggetilladelsen er givet. Terrassen bliver.

FAHVO skriver så til Magistratens 4. afdeling, som er dem, der giver byggetilladelse, at de skal tjekke for servitutter, når de giver byggetilladelser. Nej, siger 4. afdeling, det må være FAHVOs opgave at orientere husejerne. Med den besked går FAHVO videre til kommunens ejendomsdirektorat og beder om, at der udarbejdes en lokalplan for kvarteret. Der sker intet i 14 mdr. på trods af flere henvendelser, men i juni 1986 er lokalplanen endelig udfærdiget og bliver godkendt af Borgerrepræsentationen.

³ Det skyldes måske, at bestyrelsen har set på skødet for O 10 (et af de første huse på vejen), som er udstedt i 1885.

Og så må der indkaldes til ekstraordinær generalforsamling. Reglerne i lokalplanen skal afspejles i vedtægterne, og den almindelige GF i 1989 trak ikke nok husejere til at kunne vedtage ændringer. De nye vedtægter bliver tiltrådt, og et eksemplar bliver uddelt til alle i Olufsvej-kvarteret. Bestyrelsen forklarer, at de gamle servitutter, som er begrænsede af 99 år (servitut a og b), nu ikke længere er gældende. Servitut a er den om svinehold, bordeldrift, støjende fabrikation etc., og servitut b er den om begrænsning i "yderligere bebyggelse af grunden". Lokalplan 104 definerer nu anvendelsen og udbygningen af husene i Olufsvej-kvarteret. Enkelte huse har senere fået tilføjet servitutter, som handler om metroens rør. Det er f.eks. forbudt at opføre et højhus i haven, ligesom man kan glemme alt om at etablere jordvarme eller grave efter olie.

Olufsvej i 80'erne - fotos fra Lokalplanspecen

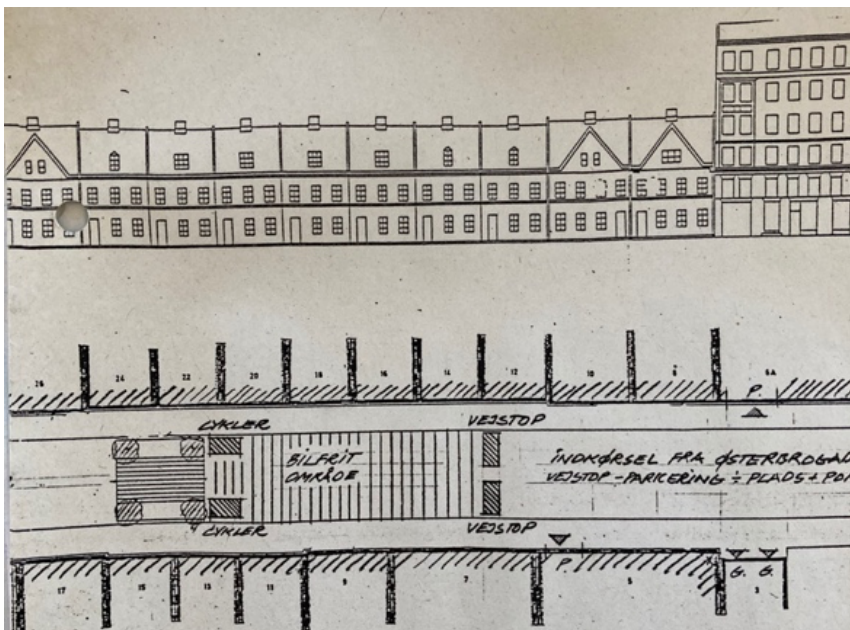
I øvrigt er den påtaleret, som hver husejer og foreningen havde i 1975, nu bortfaldet. Kun Københavns Magistrat har påtaleret, mens FAHVO har "høringsret forud for meddelelse af tilladelser"⁴. Denne ændring kom i forbindelse med udfærdigelsen af Lokalplan 104. FAHVOs bestyrelse holder dog vågent øje med, at lokalplanens bestemmelser overholdes. Det er vores egen opgave at beskytte intentionen med lokalplanen: Bevare kendetegn, opretholde nabofred.

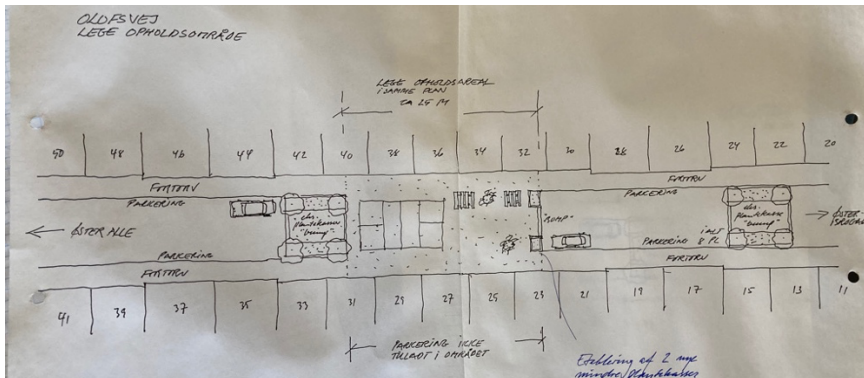
⁴ I arkivet er der en orientering (25/8 1990) om lokalplanens afløsning af servitutterne. Her nævnes et brev fra kommunen (14/1 1987) vedr. påtaleret.

Opholds- og legeområde

I 90'erne arbejder "forskønnelsesudvalget" på udvikling af gadens karakter. Hovedprincippet for udvalgets arbejde er, at der ikke må nedlægges parkeringspladser, samtidig med at det er en prioritet, at der skal være private arealer foran husene, sådan at fodgængerne får større afstand til vinduerne. Fodgængerne skal så benytte vejbanen og på den måde få bilister til at sænke farten. Her retrospekt må man sige, at det er progressivt, at der allerede i 1993 tænkes i "shared space", altså fælles trafikområde, hvor alle typer trafik skal indordne sig efter hinanden. Udvalget forelægger sine tanker for kommunen, men får den nedslående oplysning, at der slet ikke må være P-pladser i en lege- og opholdsgade. Endnu en gang er der regler, der forhindrer Olufsvej i at blive den rolige gade, beboerne ønsker at bo i.

Udvalget præsenterer sit forslag ved GF i 1993. Flertallet er uenige med udvalget: De vil gerne ofre nogle parkeringspladser for at få et sammenhængende område, hvor børnene kan lege i fred. Ideen om forhave deler vandene. Nogle vil, andre ikke: Hvordan afgrænse mod naboen? Det er det store spørgsmål. På samme GF bliver det vedtaget at nedlægge forskønnelsesudvalget og i stedet lade en lille gruppe henvende sig til politiet for at få skilte op. Målet er at skabe et bilfrit lege- og opholdsområde på midten af vejen. I 1996 bliver der afholdt ekstraordinær generalforsamling for at opnå enighed om samme projekt. Det lykkes ikke. Formand Bjarne Larsen taler så om, at vejudvalget (som det nye udvalg hedder) vil komme med alternative forslag, og han håber, at et af disse - hjulpet af, at det nye lokalråd for Østerbro bliver etableret og får bestemmelsesret over veje - vil blive vedtaget af både myndigheder og beboere.

Skitser af opholds- og legeområdet, tegnet af formanden, Bjarne Larsen.

Det viser sig at holde stik. I 1998 godkender "Indre Østerbro Bydel" forslaget om et defineret legeområde i midten af vejen, dvs. fra ca. O 40/O 31 til O 30/O 21. En ellers interessant idé om at etablere et lukket legeområde på midten og derefter åbne mod Østerbrogade på ny bliver godt nok afvist af politiet. De mener, at der skal være vendepladser for enden af begge "halv-veje".

Placering af fem cykelstativer sker også i 1998. Som sædvanlig med ansøgning til og godkendelse fra myndighederne. Vi betaler dem selv. Tre år senere kommer et entreprenørselskab og vil gå i gang med at fjerne "ulovlige cykelstativer". Heldigvis ser Flemming fra O 39, hvad der sker, og sammen med Michael fra O 31 får han reddet vores stativer. Entreprenørens folk var dog ikke meget for en kommunal godkendelse. Det var en underskrift fra politiet, der skulle til. Endnu engang kom Olufsvej i klemme pga. manglende samarbejde mellem politi og kommune. Cykelstativerne overlevede heldigvis, og med dem styrkes indtrykket af gaden som et reelt boligkvarter.

Og til afslutning: I juli 2000 indføres ordningen med beboerlicenser på Østerbro. Der er intet om denne sag i arkivet, men det må være i samme periode, at FAHVO afhænder retten til matrikel 911, vejarealet. Olufsvej skal være en offentlig vej, for at kommunen kan indkræve beboerlicens-afgift. Det synes som en stor begivenhed, men det foregår uden dramatik. Det skyldes formentligt, at kommunen alle dage har haft ret til at overtage vejen. Det står allerede i skødet, da grunden overgår fra Oluf Bang Wings arvinger til Arbejdernes Byggeforening. Da beboerlicenser også kan gøre det svært for "fremmede biler" at parkere i gaden, når der er fodboldkampe, koncerter etc. i den nye idrætspark, er det oplagt at give matriklen i bytte for parkering.

Fællesantenneanlæg, kabel-TV, hybridnet

Det starter i det stille. I 80'erne bliver det klart, at det luftbårne signal til TV og radioer er på vej til at blive afløst af nye teknologier. Men bliver det kabel, lysleder, hybridnet, paraboler eller noget helt andet? Umiddelbart synes løsningen at være kabel-TV, hvor indkøb og aftaler med fordel kan koordineres af FAHVO. Men valget af teknologi er svært, og ingen af udbyderne har særlig travlt med at tilbyde kvarteret en løsning. Det skyldes blandt andet, at modellen (og dermed prisen) for kabel-TV er indrettet til ejendomme med mange lejemål. Her i Olufsvej-kvarteret bliver det 48 selvstændige kunder. Så tiden går, og en del af husejerne finder på egne løsninger.

KTAS Kabel-TV gi'r mange flere kanaler!

FILM
Før det er så enkelt som at trykke på en knap, kan man nu se film på TV. Med KTAS Kabel-TV er det nemt og hurtigt at se film på TV. Der er altid film på TV, og du kan vælge mellem mange forskellige film. Du kan se film på TV, og du kan vælge mellem mange forskellige film.

MUSIK
Med KTAS Kabel-TV kan du se musik på TV. Der er altid musik på TV, og du kan vælge mellem mange forskellige musikprogrammer. Du kan se musik på TV, og du kan vælge mellem mange forskellige musikprogrammer.

SPORT
Med KTAS Kabel-TV kan du se sport på TV. Der er altid sport på TV, og du kan vælge mellem mange forskellige sportprogrammer. Du kan se sport på TV, og du kan vælge mellem mange forskellige sportprogrammer.

NATUR
Med KTAS Kabel-TV kan du se natur på TV. Der er altid natur på TV, og du kan vælge mellem mange forskellige naturprogrammer. Du kan se natur på TV, og du kan vælge mellem mange forskellige naturprogrammer.

NYHEDER
Med KTAS Kabel-TV kan du se nyheder på TV. Der er altid nyheder på TV, og du kan vælge mellem mange forskellige nyhedsprogrammer. Du kan se nyheder på TV, og du kan vælge mellem mange forskellige nyhedsprogrammer.

KULTUR OG KUNST
Med KTAS Kabel-TV kan du se kultur og kunst på TV. Der er altid kultur og kunst på TV, og du kan vælge mellem mange forskellige kultur og kunstprogrammer. Du kan se kultur og kunst på TV, og du kan vælge mellem mange forskellige kultur og kunstprogrammer.

FOR BØRN
Med KTAS Kabel-TV kan du se for børn på TV. Der er altid for børn på TV, og du kan vælge mellem mange forskellige for børnprogrammer. Du kan se for børn på TV, og du kan vælge mellem mange forskellige for børnprogrammer.

SERIER
Med KTAS Kabel-TV kan du se serier på TV. Der er altid serier på TV, og du kan vælge mellem mange forskellige serierprogrammer. Du kan se serier på TV, og du kan vælge mellem mange forskellige serierprogrammer.

VELKOMMEN TIL EN NY VERDEN AF OPLEVELSER!
KTAS Kabel-TV har det største udvalg af TV-kanaler og radioprogrammer. Og billedet og lyden er ganske enkelt i topklasse, fordi Kabel-TV er fuldtvsendig uafhængig af vej og vind. Se her, hvad Kabel-TV kan tilbyde:

1. Vestsydland 1
2. Vestsydland 2
3. Vestsydland 3

4. NRK
5. DDR 1
6. DDR 2

7. Super Channel
8. TV 5
9. WorldNet

10. EuroSport
11. CNN
12. FilmNet

13. BBC 1
14. Music Television
15. TV 3/Skanet

DR
TV 2
Sverige 1
Sverige 2
Lokal TV
Servicekanal

Den største fordel ved at kunne vælge mellem så mange TV- og radioprogrammer er netop – valgmulighederne. Kabel-TV betyder ikke, at man nødvendigvis ser mere TV – der er bare mulighed for at være mere kritisk og vælge netop den kanal og det program, der passer bedst.

KTAS-brochuren ser ud til at være fra 1989. På den tid havde mange kun adgang til 3-4 kanaler. Med kabel-TV ville det blive muligt at se endda østtysk fjernsyn.

Sagen giver anledning til diskussion om, hvad der FAVHOs formål. Er underholdning et fælles anliggende eller et individuelt valg? Det er et fælles anliggende ifølge den advokat, man konsulterer i 1990 inden en ekstraordinær generalforsamling. Advokaten tilføjer, at det dog nok skal præciseres i vedtægterne. Advokaten forklarer også, at der sandsynligvis skal gives erstatning til de husejere, der ikke vil have kabel-TV (men hvor ledningen skal igennem deres huse) og til de husejere, der har fuldt tilstrækkelige antenner.

Dagen for den ekstraordinære generalforsamling (XGF) oprinder, og der stemmes om de forskellige løsningsmuligheder. 13 huse stemmer for "fællesantennener med kabelfremføring på husene eller nedgravet", 10 ½ hus stemmer for tilslutning til hybridnet (med kabelføring som ved fællesantenne), men 24 ½ hus stemmer for, at FAHVO intet foretager sig. Fem huse deltager ikke i afstemningen. Syv års arbejde bliver dermed overhalet af den teknologiske udvikling. Der er dog klar enighed ved XGF om, at bestyrelsen skal komme efter dem, der sætter paraboler op i strid med lokalplanen. Det sker så i 1993, og kommunen irttesætter den formastelige, der får besked på at flytte sit antenneanlæg om på bagsiden af huset.

De halve stemmer ovenfor skyldes, at nogle huse var delt op i lejligheder. Eftersom hverken servitut eller vedtægter havde imødeset denne situation, måtte man spørge den ovennævnte advokat. Løsningen var de halve stemmer, sådan at princippet om "et hus, en stemme" blev overholdt.

I 1992 er der en gruppe beboere, der genbesøger ønsket om den nedgravede løsning. Parabolerne er sat på enkelte huse og hustage (ikke facade), og det er ikke kønt. Det går dog hen og bliver 1994, inden der kommer skred i sagerne. KTAS (hvad NuuDag hed, før de hed YouSee, TDC, TeleDanmark) har ingen hast, nok fordi det ingen god forretning er for dem, hvis kun 15-20 huse på vejen ønsker kabel/hybrid. Men sagen skrider fremad, og det skal besluttes, hvor fordelerskabene til hybridnettet skal stå. KTAS vil stille dem op ad to huses husmure. Det må man ikke pga. lokalplanen, forklarer FAHVO, men hvad med at sætte dem i plantekasserne i hallerne? Det skal så godkendes af kommunen. Det vil kommunen ikke

godkende. Den foreslår, at skabene bliver stillet op ad husfacaderne. FAHVO udbeder sig en forklaring, og kommunen svarer på telefonen, at gravearbejdet vil skade beplantningen, men at de nu - efter overvejelse - vil give KTAS lov til at grave. Og dog! Den ene kommunale medarbejder opdager så, at den anden kommunale medarbejder har skrevet, at betingelsen for tilladelse er, at ALLE vejens beboere giver samtykke. Underskrifterne, på nær fem, bliver så afleveret af bestyrelsesmedlem Flemming Møller (O 39) til kommunen. To underskrifter mere bliver indhentet af KTAS, men der mangler altså tre, og dermed tør TeleDanmark (som KTAS nu har nået at skifte navn til) ikke grave i plantekassernes jord. Formand Bjarne Larsen spørger derpå Vej og Park i Københavns kommune, hvilken hjemmel de har til at forlange skriftligt samtykke fra alle beboere? Det kan man ikke lige svare på. I eftersommeren 1996 graves kablerne ned, og fordelerskabene sættes op. Det er de grønne skabe, man kan se i plantekasserne ved hellerne.

Generne er dog ikke helt slut. Entreprenørselskabet, som skal lægge asfalt ovenpå gravearbejdet vælger en blød asfalt. Det er i bedste mening, for så skal der ikke stampe så hårdt, og dermed rystes husene mindre. Asfalten er desværre blød som vingummi, der har ligget i solen, og i april 1997 skal arbejdet gøres om.

Støj fra Fælledpark og Idrætspark

I august 1979 klager en beboer til kommunen over støj fra arrangementer i Fælledparken: Han føler sig "terroriseret af Fælledparkens elektroniske forurening". Der er dyrskue, Kvindefestival og Land og Folk festival. I november får han svar: at arrangører har fået besked på at tage hensyn til omkringboende samt til Rigshospitalet. Og nej - der er ingen, der har klaget før ham (!?). Endvidere foretager Miljøkontrollen kontrolmålinger af støjen inden en koncert for at regulere lydstyrken. Kommunen kan ikke rigtig se problemet. Men larmen bliver ved, og vores beboer fortsætter sin svada. Endelig - i 1982 - nedsættes antallet af "beatkoncerter" i Fælledparken fra ti i 1981 til fem, og der installeres en anordning, der slukker for strømmen, hvis et fastlagt decibelniveau overskrides.

Koncerter fortsætter dog med at være en plage. I 90'erne er det ikke længere Fælledparken, men den nye Idrætspark, der afholder kæmpekoncerter.

I arkivet findes en mappe helt fyldt med papirer, der relaterer sig til klager over udvidelsen af Idrætsparken: det nye nationalstadion. I foråret 1992 beder man "Københavns kommunes direktorat for fysisk planlægning" (sic!) om foranstaltninger til fredeliggørelse af Olufsvej i forbindelse med arrangementer i Parken. Bl.a. vil man gerne have lov til at opstille beplantning, sådan at der kommer en form for indgangsportal, der "markerer adskillelse mellem Øster Allé og Olufsvej, der er privat offentlig vej". Parkering på Olufsvej stikker helt af, når der er arrangementer i Parken. Men så er der det med Hovedstadens Ordblindeskole i ØA 24, der ikke vil have beplantning op ad deres mur. Formanden må igen skrive til rådhuset, forklare situationen og nu bede om få tilbudt en løsning, der forbeholder parkering til vejens beboere. Det kan ikke lade sig gøre, svarer magistraten, for Olufsvej er en privat, offentlig vej og - som vi tidligere har fået at vide - kan kommunen derfor ikke opkræve p-afgift. Og når den ikke kan opkræve p-afgift, så kan den heller ikke indføre p-licens for beboerne, hvilket ellers kunne være en løsning: altså at forbeholde parkering på vejen til de biler, der har p-licens til området. Man kan sige, at Parkens udvidelse dermed er første skridt til at Olufsvej bliver afprivatiseret i juli 2000.

Ved åbningskoncerten måles 106 decibel (svarer til lyden af en motorsav) inde i Parken. "Når der er koncert, kastes lyden rundt mellem de store tribuner, så man - specielt langt fra scenen - oplever lyd fra flere sider og på forskellige tidspunkter" skriver Berlingske Tidende i sept. 1992. FAHVO klager til kommunen - ligesom andre fra området, og i 1993 nedsættes antallet af årlige koncerter til tre.

I Olufsposten april 1993 skriver redaktøren: *"...(Parken) har en fornemmelse for godt naboskab, der kan placeres på et meget ydmygt sted! Vore klager over støj og mængde er gentagne gange totalt overhørt af PARKEN's ledelse. Det samme gælder klagerne over de samme forhold til overborgmesteren. (...) DE SKULLE HAVE LYTTET TIL OS OG LAVET ET OVERDÆKKET PROJEKT!"*

Ja, det skulle de. I maj 2001 blev Parken overdækket i forbindelse med Melodi Grand Prix.

Menneskene i gaden

Det er i de seneste 50 år, at Olufsvej og Øster Allé husene er blevet til "mediegaden". FAHVOs medlemslister og Kraks Vejviser viser mange navne, som vi kender fra Danmarks Radio, men der er også folk fra forlags-, musik- og underholdningsbrancherne. Ingen nævnt, ingen glemt.

I 1975 dør Gudrun Sørensen i O 48. Hun flyttede ind i huset som 6-årig, hvilket betyder, at hun nåede at bo her 76 år. Hun har dermed andenpladsen i "lang-tid-på-Olufsvej/Øster Allé-oversigten". Hendes mand, Oscar Christen Sørensen, er på 3. pladsen. Han flyttede ind hos svigerforældrene sammen med sin brud i 1915. Oscar Sørensen døde i 1979, og havde altså boet her i 64 år. Førstepladsen tilhører stadig Frk. Elisabeth Andersen fra O 31, som boede i sit hus i 87 år (1883-1971).

Udklip fra Østerbro Avis, 1974. Artikel i anledning af 100-års-jubilæet for Olufsvej.